

Hvorfor skal de lige nøjagtig komme det danske erhvervsliv til gode og i det her tilfælde specielt bankerne, som tjener nok i forvejen? Hvorfor er det dem, der skal tilgodeses?

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Jeg vil gerne sige tak til hr. John Dyrby Paulsen for det spørgsmål, for det giver mig lejlighed til at gentage, hvad der åbenbart er så umådelig vanskeligt for Socialdemokraterne at forstå, nemlig at vi ikke ønsker at forringe det samlede erhvervslivs konkurrenceevne.

Samtidig ønsker vi at overholde skattestoppet, og skattestoppet betyder altså, at vi ikke ensidigt indfører eller hæver skatter og afgifter. Man kan foretage en omlægning, man kan foretage en adfældsregulering, man kan lukke huller, men det provenu, der måtte fremkomme, skal tilbage til de pågældende. Det er det, der sker ved det her.

Derfor har øvelsen ikke været en generel reduktion af arbejdsindkomst, og øvelsen har heller ikke været at skabe yderligere velfærdsoordninger i det danske samfund. Øvelsen har været at bringe de danske værneregler i overensstemmelse med EU-retten og sikre os, at aggressive internationale kapitalfonde ikke længere kan spekulere mod den danske statskasse.

Det er det, der er opnået ved det her forslag, hverken mere eller mindre. Vi henter det hjem, der er tabt, vi overholder skattestoppet, og der er balance.

Så meget kan man nå, hvis man vil og tør tage ansvar. Det ville Socialdemokraterne også engagere, men det er efterhånden ved at være en del år siden.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jamen når man lukker skattehuller, kommer der jo ikke noget provenu; så undgår man jo at tabe provenu. Vi har altid fået at vide, at det må man gerne, uden at det er en overtrædelse af skattestoppet. Der er sket det mærkelige, at hver eneste gang man har lukket et hul for at undgå at tabe et provenu, så har man foræret erhvervslivet en skattelettelse ved siden af. Det er jo det, der gør det, Venstres ordfører står og siger, utroværdigt.

Det er sket hver eneste gang, man har lukket et hul. Man lukkede TDC-hullet, og så gav man

erhvervslivet en skattelettelse. Nu vil man lukke kapitalfondhullet, og så giver man erhvervslivet en skattelettelse på 4,8 mia. kr., der primært tilfalder landets forsikringselskaber, banker og andre finansielle virksomheder.

Det er da himmelråbende. Hvorfor skal bankerne have belønning for, at man straffer kapitalfondene, så de ikke kan snyde i skat?

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Som jeg har nævnt flere gange i mine besvarelser heroppefra, er der jo netop tale om, at vi med det her forslag ikke bare lukker et hul, men henter det ind, som vi har tabt ved kapitalfondenes aggressive skattespekulation.

Herudover overholder vi skattestoppet, og indgrebet forhindrer, at tabet for den danske statskasse eskalerer til de 15 mia. kr., som ministeriet har beregnet ville være tilfældet, hvis ikke vi foretog os noget. I den sammenhæng er der logik i forslaget. Der er det målrettet, der er det dækkende.

Med hensyn til hvordan tilbageførslen så i øvrigt udmønter sig inden for de forskellige virksomheder og brancher, må jeg jo bare sige til hr. Frank Aaen, at vi altså har lighed for loven i det her land. Vi kan ikke sådan, fordi der er nogle, vi synes mindre godt om, og nogle, vi synes lidt bedre om, fordele skatteprocentsatserne og fordele og ulemper efter, hvem vi kan lide. Vi har lighed for loven.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Det blev det sidste ord. Så er det hr. Frank Aaen for endnu en kort bemærkning, værsgo.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Det var vel en slags bekræftelse af – om end et forsøg på at forklare – hvorfor man gør noget efter min opfattelse så dumt, nemlig at man prøver at forhindre kapitalfondene i at stjæle penge fra Danmark, hvilket vi støtter, og så med den anden hånd giver et milliardtilskud til banker, forsikringselskaber og alle andre finansielle virksomheder.

Hvorfor er der den sammenkobling? Hvorfor skal bankerne belønnes, fordi vi helt regulært og naturligt griber ind over for kapitalfondene? Kunne vi ikke få en forklaring på det?